

σημοῦσι τὸν Τιτᾶνα Ἄθηνᾶ καὶ Ἡραϊστος, ἡ
 ἤδη οἰνοχοεῖ αὐτῷ νέκταρ.
 Ἐν Ἀθήναις, Σεπτέμβριος, 1878.

E ZILLER
 Ἀρχιτέκτων.

Γινώμαι καὶ σκέψεις ἤθεκαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετᾶφρασις Γ. Ζωχιου.]

31.

Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος οὐδὲν εἶχεν ἐλάττωμα,
 δὲν ἤθελε μετὰ τσσαύτης ἡδονῆς παρατηρεῖ
 τὰ ἐλαττώματα τῶν ἄλλων.

32.

Ἡ ζηλοτυπία τρέφεται ἐν τῇ ὑποψίᾳ, τρέπεται
 δὲ εἰς μανίαν ἢ καταπαύει, ἅμα τῆς ὑποψίας
 τὸν τόπον καταλάβῃ ἢ βεβαιότης.

33.

Ἡ ὑπερηφάνεια ἀναλαμβάνει ἑαυτὴν πάντοτε
 καὶ οὐδὲν ἀποβάλλει ποτὲ, οὐδ' ὅπταν τῇ ματαιότητι
 ἀποτάσσεται.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐπὶ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην θέλει σταχυολογεῖ ἕκ τοῦ
 ξένου περιοδικοῦ τύπου καὶ μεταδίδει ἐνίοτε ἢ Ἐστία εἰς
 τοὺς ἀναγνώτας αὐτῆς ὅσα νομίζει τῆς προσοχῆς αὐτῶν
 ἄξια εὐφραδὰ ἀνέκδοτα, ἢ πνευματικῶν μικρολογήματα, προσπαθοῦσα
 κατὰ τὸ δυνατόν, ὅπως μὴ ἐλαττοῦται διὰ τῆς
 μεταφράσεως ἢ πρωτότυπος αὐτῶν χάρις. Σ. τ. Δ.

4.

Ἄγγλος τις ἱερεὺς ἔπασχεν ἐλαφρὰν ἀρθρίτιδα.

— Τί πρέπει νὰ κάμω; ἠρώτησε τὸν ἰατρὸν
 του.

— Νὰ πίνης καθ' ἡμέραν ἕνα ποτῆρι πούντζ
 μὲ ῥῶμι.

— Δύσκολον.

— Διατί;

— Κατεδίκασα πάντοτε ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος
 τὰ πνευματικῶν ποτᾶ ὁ κόσμος ὅλος τὸ γνωρίζει.
 Τί θὰ εἰπῇ ἡ ὑπηρετρία μου, ὅταν τῆς παραγγείλω
 νὰ μοῦ κάμη πούντζ;

— Ζήτησέ της ὀλίγον ζεστόν νερόν, καὶ κάμη
 το μόνος σου.

— Δὲν θὰ τὸ ἐννοήσῃ;

— Εἰπέ της ὅτι τὸ θέλεις διὰ ζυράφισμα.

Μετὰ τινὰς μῆνας, παρερχόμενος ὁ ἰατρὸς πρὸ
 τῆς οἰκίας τοῦ ἱερέως, κρίνει καλὸν νὰ ἐρωτήσῃ
 περὶ τῆς υγείας του. Βλέπει δὲ τὴν ὑπηρετρίαν
 ὠχρὰν, μελαγχολικὴν καὶ καταβεβλημένην.

— Τί κάμνει ὁ αὐθέντης σου; ἐρωτᾷ ἀνήσυχος.

— Δὲν εἶνε καλὰ, ἰατρέ μου.

— Πῶς; τί ἔχει;

— Τὸ μυαλό του φαίνεται νὰ ἦνε πειραγμένο.

— Τὸ μυαλό του; πῶς;

— Πέντε φοραὶς τὴν ἡμέρα ζυρίζεται.

2.

Συνοικεσίου προκειμένου ἢ εἰκοσάετις γυνὴ ἐρωτᾷ
 συνήθως περὶ τοῦ μελλονύμφου:

— Ποῖος εἶνε;

Ἡ τριακοντούτις:

— Τί κάμνει;

Ἡ τεσσαρακοντούτις:

— Ποῦ εἶνε;

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὡς πότε νομοσχέδια καὶ νομοδιορθώσεις
 Καὶ ὑπαλλήλων ἄκαρποι διορισμοὶ κ' ἐξώσεις
 Καὶ ἄλλοι ἀνοργάνιστοι, κ' εἰς μάτην κ' ἀενάως
 Κινήσεις, προπαρασκευαί, καὶ ἡ Ἑλλάς εἰς χάος;

Τί μὲ τὰ ξένα χρήματα τρυφῶμεν τῶν ἀνθρώπων,
 Χωρὶς νὰ φέρωμεν καρπὸν κἀνένα εἰς τὸν τόπον;

Ὡς πότε δανειζόμεθα μὲ τόκους ὑπερέργους,
 Εἰς ὑποθήκας βάλλοντες καὶ κάμπους μας καὶ λόγγους;

Τὸ ἔθνος, ἄσωτος υἱὸς πατρὸς εὐκαταστάτου,
 Ζῆ δίδον εἰς ἐνέχυρον τὰ ὑποστατικά του,
 Κ' εἰς τὴν σπατάλην ἀναίδηως καὶ τὴν παραλοσίαν
 Νὰ φάγῃ τὴν πατρῶν του ζητεῖ περιουσίαν.

Ἐχάσαμεν καὶ ἄνομεν πᾶν αἰσθημα γενναῖον
 Κανείς μας δὲν ἐργάζεται διὰ πατρίδα πλέον,
 Καὶ ὅλοι ξένην ἄμπελον ὡς νὰ τὴν θεωρῶμεν.

Τὴν γῆν τῆς ἀνασκάπτωμεν, τὰ κλήματά της σπῶμεν.
 Τὸ ἔθνος μας, φυράματος λαμπροῦ κ' εὐτυχεστάτου,
 Στερεῖται καὶ τὴν ἔμφυτον ἐλαστικότητά του,

Ὡς κώδων ὅστις ἔχασε τὸν παλαιὸν του ἦχον,
 Ὡς ξίφος ὅπου σκωρῆ κρεμάνομεν στὸν τοίχον.

Βῆμα κανὲν δὲν κάμνομεν εἰς νόμους οὐδ' εἰς φῶτα,
 Καὶ ἄθλια εἶν' ὅλα μας καὶ ὅλα σεσηπῶτα.

Καίριον καὶ πλουτὸν σαπανᾶ ἢ μισθωτῆ Ἀργία,
 Τὰ δύο πάσης ἔθνικῆς ὑψώσεως στοιχεῖον.

Ἐν ὑπουργετον ἄμορφον, κατακολωθεμένον,
 Κυλίσεται ὡς στέλεχος σαθρὸν κ' ἐκρίζωμένον.

Τοιοῦτον ἢ διχόνοια, τοιοῦτον καρπὸν φέρει,
 Καὶ τώρα δρεπανίζομεν τῶν φατριῶν τὰ θέρη.

Ἄν ἡμῶν τέκνον μακρὸν τοῦ Μεξικίου, τῆς Κίνας,
 Καὶ πάροικος προσωρινὸς εἰς τὰς κλεινὰς Ἀθήνας,
 Μὲ πόσον τότε γέλωτα θὰ ἔβλεπα ἐμπρός μου

Τὸ κωμικὸν πανόραμα τοῦ νέου τούτου κόσμου!
 Ὑπάλληλοι ἀληθινοὶ αὐτοὶ δὲν εἶν' οἱ τόσοι,

Ἄλλ' ὑπαλλήλους εἰς σκηνὴν θεάτρον παριστάωσι.
 Αὐτοὶ ποῦ στέκουσιν μὲ χρσοῦς ἀργύρου βαρυτάτους
 Ἀστεῖως ὑποκρίνονται τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ Κράτους.

Ἰδὲ αὐτοὺς τοὺς εἰς βαθμὸν κατώτερον σπουδάρχας.
 Δὲν εἶναι παρὰ κωμῶδοι καὶ παίξουν τοὺς νομάρχας.
 Πλαστὰ εἶν' ὅλα καὶ ψευδῆ καὶ μίμων παραστάσεις.

Ἐκεῖνοι μὲ τὰ σχήματα, μὲ τῶν ποδῶν τὰς τάσεις,
 Οἱ τὸσον ἀπαράλλακτοι μ' εὐστρόφους σχοινοβάτας,
 Ὑποκριταί, νὰ μιμηθῶν ζητοῦν τοὺς διπλωμάτας.

Αἱ φράσεις ὅπου κωδωνοῦν συχνὰ τὰ στόματα των
 Ψυχρὰ εἶν' ἐκστηθήματα καὶ ἦχοι αὐτομάτων.
 Στὸ στήθος των τὸ εὐκαιρὸν δὲν κατοικεῖ καρδία,
 Καὶ εἶναι οἱ γενναῖοι μας ἢ γλώσσα, ἢ κοιλία.

(Ἀλέξανδρος Σούτσος.)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ ἐκδίδονται 1885
 ἔφημερίδες καὶ περιοδικὰ συγγράμματα, ἐξ ὧν
 486 ἔφημερίδες καὶ 598 περιοδικὰ ἐν Λονδίνο.
 Ἐκ τῶν ἔφημερίδων 542 εἶνε φιλελεύθεροι, 331
 συντηρητικαί, 71 συντηρητικαὶ φιλελεύθεροι,
 944 εἰς οὐδεμίαν ἀπόχρωσιν ἀνήκουσαι. Ἐκ
 τῶν περιοδικῶν, 398 πραγματεύονται ἀποκλει-
 στικῶς θρησκευτικὰ ζητήματα.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ εἰ-
 κονογραφημένων ἔφημερίδων καθ' ἑκάστην αὐ-
 ξάνει ἤδη ἐκδίδονται 827 τοιαῦται, ἐξ ὧν 33
 δημοσιεύουσι χρωμολιθογραφίας.